

Dracula chimaera (Rchb.f.) Luer

Synoniemen

Masdevallia chimaera Rchb.f. (1872)
Masdevallia backhouseana Rchb.f. (1879)
Masdevallia wallisii Rchb.f. var. stupenda Rchb.f. (1885)
Masdevallia chimaera Rchb.f. var. backhouseana (Rchb.f.) Veitch (1889)

Naam

Deze soort werd voor het eerst in 1872 beschreven door H.G. Reichenbach en op grond van zijn kenmerken ingedeeld in het genus Masdevallia, sectie saccolabiatae. Onlangs hebben zich binnen dit genus nogal wat veranderingen voorgedaan. Andere, wellicht nauwkeuriger bestudering van dit genus heeft er toe geleid dat deze groep is afgesplitst en nu door de wereld gaat onder een bizarre naam voor een misschien ook wel bizar uitzijnde bloem: Dracula. Het verspreidingsgebied van Dracula chimaera ligt in Columbia, in het Andesgebergte; hij komt daar voor tot hoogten van 2200 meter.

Hoeveel soorten dit geslacht omvat is moeilijk te zeggen. Er worden n.l. op het ogenblik bijna wekelijks nieuwe soorten gevonden en beschreven. Het klinkt wellicht aannemelijk dat het aantal inmiddels ver boven de 100 uitgaat. De planten komen in de natuur zowel epifytisch als lithofytisch voor, groeiend in dikke mosla-gen. Het zijn planten met wat leerachtige bladeren die op het breedste gedeelte wel 5 cm meten en vervolgens spits toelopen. De lengte der bladeren kan wel meer dan 25 cm zijn. De hangende bloeiwijze, die aan de basis verschijnt, is 15-30 cm lang, waar dan aan het uiteinde de spectaculaire bloem te voorschijn komt.

De bloeitijd ligt tussen november en februari. De bloemen zijn van dichtbij gezien bijzonder fraai getekend en hebben een bruine grondkleur met o.a. wit-geel-oranje vlekken. De lip is pantoffelvormig en meestal wit van kleur. De petalen zijn ca. 6 cm met daaraan een "staart" van wel 20 - 25 cm lengte. Belangrijk is dat nadat de eerste bloem is uitgebloeid de bloemstengel niet wordt afgeknipt daar hij meerdere bloemen aan één stengel draagt.

Er zijn van Dr. chimaera diverse selecties in omloop waarvan zowel de kleur en de afmetingen nogal uiteenlopen.

Cultuur

Gaan we af op de natuurlijke omstandigheden in de "tropen", waar deze soort voorkomt dan komen we tot het volgende; In de Columbiaanse Andes condenseert de warme lucht, afkomstig van de Pacific, na het ondergaan van de zon tegen de bergen in de vorm van een dichte mist en scheidt daar een klimaat dat bij omstandigheden als in de kas niet altijd eenvoudig is na te bootsen. De temperatuur loopt overdag op tot 25 - 30° C, maar koelt gedurende de nacht zeer sterk af en kan dalen tot 10 -12° C en zelfs lager.

Conclusie: Gedurende de zomer dagtemp. max. 30° C, min. 10° C. Aan de hand van de leerachtige bladeren weten we dat licht ook een belangrijke rol speelt, al moet wel direct zonlicht worden gemedend.

Het is goed om de wortels te allen tijde in een vochtig milieu te laten groeien, in een mengsel van bijv. sphagnum 50% en middelgrove bark 50%.

Daar de bloemstengels naar beneden "willen", zullen we deze Dracula's in een hangmandje of korfje van geplastificeerd gaas kweken.

Door gedurende de groeimaanden 1X per 10 dagen te mesten (met 1% Wuxal), kunnen goede

Foto A. Vogel

resultaten bereikt worden.

Gezien de toch wel speciale groeivoorwaarden, die in de huiskamer moeilijk zijn te realiseren, is deze dan ook voor vensterbankcultuur ongeschikt.

A. Vogel
okt. 1981